

Euroopan unionin virallinen lehti

C 61

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

1. maaliskuuta 2014

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2014/C 61/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 52, 22.2.2014 1V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuim

2014/C 61/02

Asia C-593/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.11.2013 — Presidenza del Consiglio dei Ministri ym. v. Rina Services SpA ym. 2

2014/C 61/03

Asia C-596/13 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 21.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-465/11, Globula v. Euroopan komissio, 6.9.2013 antamasta tuomiosta 2

2014/C 61/04

Asia C-607/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte Suprema di Cassazione (Italia) on esittänyt 25.11.2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze ym. v. Francesco Cimmino ym. 3

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2014/C 61/05	Asia C-620/13 P: Valitus, jonka British Telecommunications plc on tehnyt 27.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-226/09, British Telecommunications plc v. Euroopan komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta	3
2014/C 61/06	Asia C-631/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Patent- und Markensenat (Itävalta) on esittänyt 2.12.2013 — Arne Forsgren	4
2014/C 61/07	Asia C-647/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 6.12.2013 — Office national de l'emploi v. Marie-Rose Melchior	5
2014/C 61/08	Asia T-678/13: Kanne 19.12.2013 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	5
2014/C 61/09	Asia C-685/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt 27.12.2013 — Belgacom SA v. Commune de Fléron	6
2014/C 61/10	Asia C-15/14 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 15.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-499/10, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. v. Euroopan komissio, 12.11.2013 antamasta tuomiosta	6
2014/C 61/11	Asia C-21/14 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen laajennettu jaosto) asiassa T-512/09, Rusal Armenal ZAO v. Euroopan unionin neuvosto, 5.11.2013 antamasta tuomiosta	7
 Unionin yleinen tuomioistuin 		
2014/C 61/12	Asia T-309/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.1.2014 — Klein v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Lääkinnälliset laitteet — Direktiivin 93/42/EY 8 ja 18 artikla — Komission toimimatta jättäminen markkinoille saattamista koskevan kieltopäätöksen tiedoksi antamisen jälkeen — Oikeussäännön, jolla annetaan yksityisille oikeuksia, riittävän ilmeinen rikkominen)	8
2014/C 61/13	Asia T-113/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.1.2014 — Bial-Portela v. SMHV — Probiotal (PROBIAL) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin PROBIAL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen, kansainvälinen ja yhteisön sanamerkki ja kuviomerkki sekä kaupallinen nimitys, liikenimi ja logo Bial — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä 4 ja 5 kohta)	8
2014/C 61/14	Asia T-232/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.1.2014 — Wilmar Trading v. SMHV — Agroekola (ULTRA CHOCO) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin ULTRA CHOCO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki ultra choco — Euroopan unionissa ja Bulgariassa liike-elämässä käytetty aikaisempi rekisteröimätön merkki ULTRA CHOCO — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artikla — Velvollisuutta maksaa valitusmaksu määräjassa ei ole noudatettu — Valituslautakunnan päätös, jolla valitus todettiin tekemättä jätetyksi)	9
2014/C 61/15	Asia T-645/13: Kanne 29.11.2013 — Nezi v. SMHV — Etam (E)	9

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2014/C 61/16	Asia T-648/13: Kanne 3.12.2013 — IOIP Holdings v. SMHV (GLISTEN)	10
2014/C 61/17	Asia T-651/13: Kanne 12.12.2013 — Time v. SMHV (InStyle)	10
2014/C 61/18	Asia T-656/13: Kanne 10.12.2013 — The Smiley Company v. SMHV (keksin muoto)	10
2014/C 61/19	Asia T-657/13: Kanne 11.12.2013 — BH Stores v. SMHV — Alex Toys (ALEX)	11
2014/C 61/20	Asia T-658/13 P: Valitus, jonka BP on tehnyt 10.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-38/12, BP v. FRA, 30.9.2013 antamasta tuomiosta	11
2014/C 61/21	Asia T-662/13: Kanne 12.12.2013 — dm-drogerie markt v. SMHV — Diseños Mireia (D ja M)	12
2014/C 61/22	Asia T-665/13: Kanne 16.12.2013 — Zitro IP v. SMHV — Gamepoint (SPIN BINGO)	13
2014/C 61/23	Asia T-674/13: Kanne 18.12.2013 — Gugler France SA v. SMHV	13
2014/C 61/24	Asia T-683/13: Kanne 20.12.2013 — Brammer v. SMHV — Office Ernest T. Freylinger (EURO-MARKER)	14
2014/C 61/25	Asia T-706/13: Kanne 24.12.2013 — TUI Deutschland v. SMHV — Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)	14
2014/C 61/26	Asia T-707/13: Kanne 27.12.2013 — Steinbeck v. SMHV — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)	15
2014/C 61/27	Asia T-709/13: Kanne 27.12.2013 — Steinbeck v. SMHV — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)	15
2014/C 61/28	Asia T-710/13: Kanne 23.12.2013 — Bundesverband Deutsche Tafel v. SMHV — Tiertafel Deutschland (Tafel)	16
2014/C 61/29	Asia T-712/13: Kanne 20.12.2013 — Monster Energy v. SMHV (REHABILITATE)	16
2014/C 61/30	Asia T-713/13: Kanne 30.12.2013 — 9Flats v. SMHV — Tibesoca (9flats.com)	17
2014/C 61/31	Asia T-714/13: Kanne 23.12.2013 — Gold Crest v. SMHV (MIGHTY BRIGHT)	17
2014/C 61/32	Asia T-16/14: Kanne 6.1.2014 — Banco Mare Nostrum v. komissio	18

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2014/C 61/33	Asia T-18/14: Kanne 6.1.2014 — Aguas de Valencia v. komissio	18
2014/C 61/34	Asia T-21/14: Kanne 8.1.2014 — NetMed v. SMHV — Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik (SANDTER 1953)	19
2014/C 61/35	Asia T-24/14: Kanne 7.1.2014 — NCG Banco v. komissio	19
2014/C 61/36	Asia T-25/14: Kanne 9.1.2014 — Espanja v. komissio	20
2014/C 61/37	Asia T-29/14: Kanne 7.1.2014 — Taetel v. komissio	20
2014/C 61/38	Asia T-31/14: Kanne 7.1.2014 — Banco Popular Español v. komissio	21

Virkamiestuomioistuin

2014/C 61/39	Asia F-2/14: Kanne 9.1.2014 — ZZ ja ZZ v. tilintarkastustuomioistuin	22
2014/C 61/40	Asia F-4/14: Kanne 13.1.2014 — ZZ v. parlamentti	22

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2014/C 61/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 52, 22.2.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 45, 15.2.2014

EUVL C 39, 8.2.2014

EUVL C 31, 1.2.2014

EUVL C 24, 25.1.2014

EUVL C 15, 18.1.2014

EUVL C 9, 11.1.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.11.2013 — Presidenza del Consiglio dei Ministri ym. v. Rina Services SpA ym.

(Asia C-593/13)

(2014/C 61/02)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Presidenza del Consiglio dei Ministri ym.

Vastapuolet: Rina Services SpA ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Estävätkö EUT-sopimuksen sijoittautumisvapautta (SEUT 49 artikla) ja palvelujen tarjoamisen vapautta (SEUT 56 artikla) koskevat periaatteet sekä direktiivissä 2006/123/EY⁽¹⁾ vahvistetut periaatteet antamasta ja soveltamasta kansallista säännöstöä, jonka mukaan varmentamislaitoksen asemassa olevien yhtiöiden, jotka on perustettu osakeyhtiön muodossa, "sääntömääräisen kotipaikan on oltava Italian tasavallan alueella"?
- 2) Onko SEUT 51 artiklassa määrättyä poikkeusta tulkittava siten, että sen piiriin kuuluu sellaisten yksityisoikeudellisten laitosten harjoittaman varmentamistoiminnan kaltainen toiminta, jotka yhtäältä on perustettava osakeyhtiön muodossa ja toimivat kilpailuun perustuvilla markkinoilla ja jotka toisaalta osallistuvat julkisen vallan käyttöön ja tästä syystä tarvitsevat toiminnalleen valvontaviranomaisen luvan ja ovat tämän tiukassa valvonnassa?

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 21.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-465/11, Globula v. Euroopan komissio, 6.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-596/13 P)

(2014/C 61/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann ja L. Armati)

Muut osapuolet: Globula a.s., Tšekin tasavalta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-465/11, Globula v. Euroopan komissio, 6.9.2013 antaman tuomion, joka annettiin tiedoksi komissiolle 11.9.2013
- katsoo, ettei ensimmäinen kanneperuste ensimmäisessä oikeusasteessa ole perusteltu, ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen toisen ja kolmannen kanneperusteen tarkastelemiseksi ensimmäisessä oikeusasteessa ja
- päättää oikeudenkäyntikuluista kummassakin oikeusasteessa myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan valituksenalainen tuomio on kumottava seuraavista syistä:

⁽¹⁾ Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL L 376, s. 36).

Ensinnäkin SEUT 288 artiklan ja SEUT 297 artiklan 1 kohdan rikkominen, koska tuomioissa katsottiin, että toisen kaasudirektiivin ⁽¹⁾ sääntöjä sovelletaan käsiteltävässä asiassa: komission nämä ensimmäiset väitteet koskevat kysymystä siitä, katsoiko unionin yleinen tuomioistuin (implisiittisesti) perustellusti, että komissio sovelsi kolmatta kaasudirektiiviä ⁽²⁾ taannehtivasti.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassaan eikä soveltanut asianmukaisesti oikeudellista perustetta, jonka se oli itse vahvistanut: jos oletetaan, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi perustellusti, että kolmannen kaasudirektiivin aineellisia sääntöjä oli sovellettu taannehtivasti (mitä ei tapahtunut), kysymystä siitä, ovatko kolmannen kaasudirektiivin 36 artiklassa olevat säännöt jakamaton kokonaisuus niiden ajallisen vaikutuksen näkökulmasta, tarkastellaan sen arvioimiseksi, katsoiko unionin yleinen tuomioistuin myös perustellusti, että kyseisessä direktiivissä olevien menettelysääntöjen taannehtiva soveltaminen oli samalla tavoin kiellettyä.

Komission mukaan ilmoitetun vapautusta koskevan päätöksen arvioiminen kolmannessa kaasudirektiivissä säädettyjen menettelyllisten ja aineellisten sääntöjen perusteella ei merkinnyt kyseisen säädöksen taannehtivaa soveltamista vaan se on välitöntä soveltamista koskevan periaatteen, jonka mukaan unionin oikeuden säännöstä sovelletaan sen voimaantuloajankohdasta lähtien vanhan säännön voimassa ollessa syntyneen tilanteen tulevaisuudessa ilmeneviin vaikutuksiin, mukainen.

⁽¹⁾ Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/55/EY (EUVL L 176, s. 57)

⁽²⁾ Maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta 13.7.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY (EUVL L 211, s. 94)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte Suprema di Cassazione (Italia) on esittänyt 25.11.2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze ym. v. Francesco Cimmino ym.

(Asia C-607/13)

(2014/C 61/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte Suprema di Cassazione

Pääasian asianosaiset

Kassaatiovalittajat: Ministero dell'Economia e delle Finanze ym.

Vastapuolet: Francesco Cimmino ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 2362/98 ⁽¹⁾ 11 artiklaa, jossa annetaan jäsenvaltioiden tehtäväksi varmistaa, että toimijat harjoittavat tuontitoimintaa omaan lukuunsa johtonsa, henkilöstönsä ja toimintansa kannalta itsenäisenä taloudellisena yksikkönä, tulkittava siten, että tullietuuksien ulkopuolelle jää perinteisen toimijan lukuun harjoitettu tuontitoiminta, jos sitä harjoittaa toimija, joka täyttää ainoastaan muodollisesti samassa asetuksessa säädetty "uusien toimijoiden" koskevat edellytykset?
- 2) Onko asetuksen (EY) N:o 2362/98 kanssa sopuinnussa se, että perinteinen toimija myy unionin ulkopuolella olevia banaaneja uudelle toimijalle, jonka kanssa se sopii, että tämä tuo banaanit unioniin alennetulla tullilla ja myy ne takaisin samalle perinteiselle toimijalle ennen koko liiketoimen toteuttamista sovitulla hinnalla kantamatta mitään todellista liiketoimintariskiä ja avustamatta mitenkään tällaisen liiketoimen toteuttamisessa?
- 3) Merkitseekö edellä toisessa kysymyksessä tarkoitettu sopimus asetuksen (EY) N:o 2362/98 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn oikeuksien siirtoa uudelta toimijalta perinteiselle toimijalle koskevan kiellon rikkomista, jonka seurauksena luovutus jää vaikutuksettomaksi ja tulli on maksettava asetuksen N:o 2988/95 ⁽²⁾ 4 artiklan 3 kohdan perusteella täysimääräisenä eikä alennettuna?

⁽¹⁾ Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28.10.1998 annettu komission asetus (EY) N:o 2362/98 (EUVL L 293, s. 32)

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EUVL L 312, s. 1).

Valitus, jonka British Telecommunications plc on tehnyt 27.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-226/09, British Telecommunications plc v. Euroopan komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-620/13 P)

(2014/C 61/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: British Telecommunications plc (edustajat: barrister J. Holmes ja H. Legge, QC)

Mutu osapuolet: Euroopan komissio, BT Pension Scheme Trustees Ltd

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion kantajan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämän kannekirjelmän ensimmäisen ja toisen kanneperusteen osalta

— katsoo kyseiset perusteet perustelluiksi

— kumoaa 11.2.2009 tehdyn komission päätöksen 2009/703/EY⁽¹⁾ ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa ja ensimmäisessä oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää kolme perustetta valituksensa tueksi.

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin esitti omat syynsä, jotka eivät sisälly komission päätökseen, tiettyjen erityisten velvoitteiden huomiotta jättämiseen valikoivuuden arvioimisessaan. Unionin yleinen tuomioistuin pyrki näin ollen lainvastaisesti korvaamaan komission päättelyn omalla päättelyllään arvioidessaan, saiko valittaja minkäänlaista valikoivaa etua.

Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen omassa päättelyssä on joka tapauksessa oikeudellisia virheitä, koska kun se jätti huomiotta erityiset velvoitteet, se sovelsi virheellistä oikeudellista kriteeriä, ja syyt, joihin se tukeutui, olivat joko oikeudellisesti merkityksettömiä tai niillä vääristettiin todisteiden selkeää merkitystä.

Kolmannella valitusperusteellaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tarkasteli komission syytä erityisten velvoitteiden huomiotta jättämiseen, hyväksymällä kyseiset syyt oikeudellisesti merkityksellisinä ja riittävinä komission päätöksen tukemiseksi. Unionin yleisen tuomioistuimen tarkastelu on puutteellista. Joissakin tapauksissa on epäselvää, hyväksyykö unionin yleinen tuomioistuin komission päättelyn vai ei, ja jos hyväksyy, millä perusteella. Muissa tapauksissa unionin yleinen tuomioistuin ottaa huomioon tekijöitä, jotka ovat oikeudellisesti merkityksettömiä, ja korvaa komission päättelyn omalla päättelyllään.

⁽¹⁾ Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan toteuttamasta valtiontuesta C-55/07 (ex NN 63/07, CP 106/06) — Valtiontakaus BT:lle (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 685) 11.2.2009 tehty komissio päätös (EUVL L 242, s. 21)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Patent- und Markensenat (Itävalta) on esittänyt 2.12.2013 — Arne Forsgren

(Asia C-631/13)

(2014/C 61/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuin

Oberster Patent- und Markensenat

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Arne Forsgren

Vastapuoli: Österreichisches Patentamt

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2009⁽¹⁾ 1 artiklan b alakohdan ja 3 artiklan a ja b alakohdan mukaan muiden edellytysten täyttyessä antaa lisäsuojatodistus peruspatentin suojaamalle vaikuttavalle aineelle (esillä olevassa asiassa proteiini D:lle), jos tämä vaikuttava aine muodostaa lääkkeessä (esillä olevassa asiassa Synflorixissa) kovalenttisisidoksen (molekyylisisidoksen) muiden vaikuttavien aineiden kanssa mutta säilyttää kuitenkin itsenäisen vaikutuksensa?

2) Mikäli kysymykseen 1 vastataan myöntävästi:

2.1 Voidaanko asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan a ja b alakohdan mukaan antaa lisäsuojatodistus peruspatentin suojaamalle aineelle (esillä olevassa asiassa proteiini D:lle), jos sillä on itsenäinen terapeuttinen vaikutus (esillä olevassa asiassa rokotteen Haemophilus influenzae -bakteereja vastaan) mutta lääkkeelle annettu lupa ei koske tätä vaikutusta?

2.2 Voidaanko asetuksen (EY) N:o 469/2009 3 artiklan a ja b alakohdan mukaan antaa lisäsuojatodistus peruspatentin suojaamalle aineelle (esillä olevassa asiassa proteiini D:lle), jos tätä ainetta kuvataan luvassa varsinainen vaikuttavien aineiden (esillä olevassa asiassa pneumokokkipolysakkaridien) "kantoaineena" ja jos se "adjuvanttina" vahvistaa näiden aineiden vaikutusta mutta tätä vaikutusta ei nimenomaisesti mainita lääkkeelle annetussa luvassa?

⁽¹⁾ EUVL L 152, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 6.12.2013 — Office national de l'emploi v. Marie-Rose Melchior

(Asia C-647/13)

(2014/C 61/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour du travail de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Office national de l'emploi

Vastapuoli: Marie-Rose Melchior

Ennakkoratkaisukysymykset

Ovatko lojaalin yhteistyön periaate ja SEU 4 artiklan 3 kohta sekä perusoikeuskirjan 34 artiklan 1 kohta esteenä sille, että jäsenvaltio kieltäytyy arvioitaessa sitä, syntyykö oikeus työttömyysavustukseen,

- ottamasta huomioon työskentelykausia, jotka henkilö on suorittanut mainitussa jäsenvaltiossa sijaitsevassa Euroopan unionin toimielimessä työsopimussuhteisena toimihenkilönä etenkin tilanteessa, jossa henkilö on sekä ennen palvelusaikaansa työsopimussuhteisena toimihenkilönä että tämän jakson jälkeen työskennellyt mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä mukaisesti palkattuna työntekijänä?
- rinnastamasta työttömyyspäiviä, joista on maksettu korvausta Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavasta järjestelmästä, työpäiviin vaikka työttömyyspäivät, joista on maksettu korvausta mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, rinnastetaan työpäiviin?

Kanne 19.12.2013 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia T-678/13)

(2014/C 61/08)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Lozano Palacios ja D. Milanowska)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan SEUT 258 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 96–98 artiklan, kun kyseisiä säännöksiä luetaan yhdessä direktiivin liitteen III kanssa, mukaisia veloitteitaan, koska se on soveltanut alennettua arvonlisäverokantaa seuraaviin Puolan arvonlisäverolain (*ustawa o podatku VAT*) liitteessä 3, joka koskee lääketieteellisiä laitteita ja tuotteita sekä farmaseuttisia tuotteita, lueteltuihin tuotteisiin:

— lääketieteelliset välineet, apuvälineet ja muut laitteet, joita ei ole tarkoitettu yksinomaan vammaisten henkilökohtaiseen käyttöön ja/tai joita ei ole tavanomaisesti tarkoitettu vammojen lievittämiseen tai hoitamiseen vammoja

— muun muassa desinfiointiaineiden, farmaseuttisiin tarkoituksiin käytettyjen tuotteiden ja valmisteiden sekä kylpylätuotteiden kaltaiset tuotteet, jotka eivät ole terveydenhoidossa, tautien ehkäisyssä sekä lääketieteellisessä ja eläinlääketieteellisessä hoitotarkoituksessa tavanomaisesti käytettyjä tuotteita eivätkä raskauden ehkäisyyn ja hygieniaan tarkoitettuja tuotteita

— veloittamaan Puolan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi komissio väittää, että Puolan tasavalta sovelsi alennettua arvonlisäverokantaa tuotteisiin, jotka eivät kuulu mihinkään arvonlisäverodirektiivin liitteessä III luetelluista tuoteluokista. Komissio katsoo, että näihin tuotteisiin olisi sitä vastoin sovellettava tavanomaista arvonlisäverokantaa, koska tuotteet eivät kuulu kyseisen direktiivin 98 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua poikkeuksen alaan.

Komission mukaan riidanalaisia tuotteita ei voida pitää terveydenhoidossa, tautien ehkäisyssä sekä lääketieteellisessä ja eläinlääketieteellisessä hoitotarkoituksessa tavanomaisesti käytettyinä tuotteina eikä laitteina, jotka on tarkoitettu tavanomaisesti vammojen lievittämiseen tai hoitamiseen ja yksinomaan vammaisten henkilökohtaiseen käyttöön. Lisäksi lukuisat tuotelajit, joihin Puolan oikeuden säännösten mukaan sovelletaan alennettua arvonlisäverokantaa, eivät ole selkeitä tai täsmällisesti määriteltyjä, minkä vuoksi on vaikea määrittää, mitä tuotteita säännökset tosiasiansa koskevat.

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112 (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt 27.12.2013 — Belgacom SA v. Commune de Fléron

(Asia C-685/13)

(2014/C 61/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Belgacom SA

Vastaaja: Commune de Fléron

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko valtuutusdirektiivin⁽¹⁾ säännökset ja erityisesti sen 13 artikla, joka koskee menettelytapoja, joilla asetetaan maksuja radiotaajuuksien käyttöoikeuksista ja oikeuksista asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen, esteenä sille, että jäsenvaltion kunnalliset hallintoviranomaiset asettavat kunnallisella päätöksellä matkaviestintäoperaattoreille kertaluonteisen ja kiinteämääräisen 2 500 euron maksun kustakin lähetysoikeudesta tai -mastosta, kun tällaisen maksuvelvollisuuden aiheuttajana on näiden sijainti kunnan alueella verovuoden tammikuun ensimmäisenä päivänä, maksu ei ole luonteeltaan korvaus ja se on perusteltu budjetti- ja ympäristötavoitteilla?

(¹) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 21).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 15.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-499/10, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. v. Euroopan komissio, 12.11.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-15/14 P)

(2014/C 61/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja K. Talabér-Ritz)

Muu osapuoli: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-499/10, MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. vastaan Euroopan komissio, 12.11.2013 antaman tuomion, ja

— hylkää vaatimuksen, joka koskee Unkarin MOL Nyrtille antamasta valtioneudesta asiassa C-1/2009 (ex NN 69/2008) 9.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 3553 (lopullinen) kumoamista,

— velvoittaa ensimmäisessä oikeusasteessa kantajana olleen asianosaisen korvaamaan oikeudenkäyntikulut,

tai toissijaisesti

— palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen,

— päättää oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että valituksenalainen tuomio on kumottava, koska useissa tuomion kohdissa tulkitaan tai sovelletaan virheellisesti valikoivuuden käsitettä.

Ensimmäiseksi tuomiossa sovelletaan virheellisesti valikoivuutta koskevaa oikeuskäytäntöä sellaisten toimenpiteiden osalta, joita varten kansallisilla viranomaisilla on harkintavaltaa siltä osin, miten ne kohtelevat yrityksiä.

Toiseksi yleinen tuomioistuin viittaa lakiin virheellisesti kun se katsoo, että objektiiviset kriteerit välttämättä sulkevat pois valikoivuuden.

Kolmanneksi tuomiossa yhdistetään virheellisesti valikoivuus ja jäsenvaltion aikomus suojata yhtä tai useaa toimijaa uudelta maksujärjestelmältä, ja näin ollen siinä laiminlyödään edellytys, jonka mukaan valtioneuden olemassaolo riippuu tarkastellun toimenpiteen vaikutuksista.

Neljänneksi tuomiossa esitetyt toteamukset, jotka koskevat "[sopimuksen, jolla varmistetaan tietty maksujen määrä.] ulkopuolisten seikkojen myöhempää muuttamista", eivät ole merkityksellisiä käsiteltävässä asiassa, koska komission tarkasteleman sopimuksen ulkopuolisten edellytysten myöhemmässä muuttamisessa oli kyse laillisen järjestelmän muuttamisesta.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 16.1.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen laajennettu jaosto) asiassa T-512/09, Rusal Armenal ZAO v. Euroopan unionin neuvosto, 5.11.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-21/14 P)

(2014/C 61/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Brakeland, M. França ja T. Maxian Rusche)

Muut osapuolet: Rusal Armenal ZAO, Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (toinen laajennettu jaosto) asiassa T-512/09, Rusal Armenal ZAO vastaan neuvosto, 5.11.2013 antama tuomio on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen asian ratkaisemiseksi uudelleen muiden kanneperusteiden osalta

— on määrättävä, että oikeudenkäyntikuluista ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusmenettelyssä päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että valituksenalainen tuomio on kumottava seuraavilla perusteilla:

Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut asian ultra petita.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se oli voimassa riitautetun asetuksen hyväksymishetkellä, 2 artiklan 7 kohtaa sekä asiassa Nakajima ⁽²⁾ annetussa tuomiossa tarkoitettua yhteisön lainsäätäjän tarkoitusta sen antaessa asetuksen.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on loukannut yhteisön oikeuden mukaista toimielinten välisen tasapainon periaatetta.

⁽¹⁾ EYVL L 56, s. 1.

⁽²⁾ Asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991 (Kok., s. I-2069, 28–32 kohta); mainittu uudelleen asiassa C-149/96, Portugal v. neuvosto, tuomio 23.11.1999 (Kok., s. I-8395, 49 kohta); ks. myös asia C-76/00 P, Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 9.1.2003 (Kok., s. I-79, 53–56 kohta).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.1.2014 — Klein v. komissio

(Asia T-309/10) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Lääkinnälliset laitteet — Direktiivin 93/42/ETY 8 ja 18 artikla — Komission toimimatta jättäminen markkinoille saattamista koskevan kieltopäätöksen tiedoksi antamisen jälkeen — Oikeussäännön, jolla annetaan yksityisille oikeuksia, riittävän ilmeinen rikkominen)

(2014/C 61/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Christoph Klein (Großmain, Itävalta) (edustaja: asianajaja D. Schneider-Addae-Mensah)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Sipos ja G. von Rintelen, avustajanaan asianajaja C. Winkler)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: aluksi T. Henze ja N. Graf Vitzthum, sitten T. Henze ja J. Möller)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 268 artiklaan ja SEUT 340 artiklan toiseen kohtaan perustuvasta vahingonkorvauskanteesta, jolla pyritään saamaan korvausta vahingosta, joka kantajalle on väitetysti aiheutunut siitä, ettei komissio noudattanut lääkinällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY (EYVL L 169, s. 1) 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Christoph Klein velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 347, 26.11.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.1.2014 — Bial-Portela v. SMHV — Probiotal (PROBIAL)

(Asia T-113/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvimerkin PROBIAL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen, kansainvälinen ja yhteisön sanamerkki ja kuviomerkki sekä kaupallinen nimitys, liikenimi ja logo Bial — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä 4 ja 5 kohta)

(2014/C 61/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bial-Portela & C^a, SA (São Mamede do Coronado, Portugal) (edustajat: asianajajat B. Braga da Cruz ja J. Pimenta)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: P. Geroulakos)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Probiotal SpA (Novara, Italia) (edustaja: asianajaja I. Kuschel)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 20.12.2011 tekemästä päätöksestä (asia R 1925/2010-4), joka koskee Portela & Ca, SA:n ja Probiotal SpA:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Bial-Portela & C^a, SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 9.6.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.1.2014 — Wilmar Trading v. SMHV — Agroekola (ULTRA CHOCO)

(Asia T-232/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin ULTRA CHOCO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki ultra choco — Euroopan unionissa ja Bulgariassa liike-elämässä käytetty aikaisempi rekisteröimätön merkki ULTRA CHOCO — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artikla — Velvollisuutta maksaa valitusmaksu määräajassa ei ole noudatettu — Valituslautakunnan päätös, jolla valitus todettiin tekemättä jätetyksi)

(2014/C 61/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wilmar Trading Pte Ltd (Singapore, Singapore) (edustaja: asianajaja E. Miller)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: C. Negro ja D. Botis)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Agroekola EOOD (Sofia, Bulgaria)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 27.3.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 87/2012-1), joka koskee Wilmar Trading Pte Ltd:n ja Agroekola EOOD:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Wilmar Trading Pte Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 243, 11.8.2012.

Kanne 29.11.2013 — Nezi v. SMHV — Etam (E)

(Asia T-645/13)

(2014/C 61/15)

Kannekirjelmän kieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Efharis Nezi (Mykonos, Kreikka) (edustaja: asianajaja A. Salkitzoglou)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Etam SAS (Clichy, Ranska)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 3.10.2013 asiassa R 329/2013-4 tekemän päätöksen

— muuttamaan edellä mainittua päätöstä siten, että kantajan tavaramerkki rekisteröidään kaikkia haettuja tavaroita ja palveluita varten ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien myös kaikki mahdollisten väliintulijoiden kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "E" luokkiin 14, 16, 18, 25, 26, 35 ja 40 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 8 701 138

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön kuviomerkki "E" luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen kumoaminen osittain

Kanneperusteet:

— Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen rikkominen

— asetuksen 207/2009 4 artiklan rikkominen

— asetuksen 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkominen

— asetuksen 207/2009 76 artiklan rikkominen ja

— asetuksen 207/2009 15 ja 42 artiklan rikkominen

Kanne 3.12.2013 — IOIP Holdings v. SMHV (GLISTEN)

(Asia T-648/13)

(2014/C 61/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: IOIP Holdings LLC (Fort Wayne, Indiana, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat H. Dhondt ja S. Kinart)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 11.9.2013 asiassa R 1028/2013-2 tekemän päätöksen

— määräämään, että viraston on rekisteröitävä haettu yhteisön tavaramerkki

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "GLISTEN" luokkaan 3 kuuluville tavaroille — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 305 273

Tutkijan päätös: hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen

Kanne 12.12.2013 — Time v. SMHV (InStyle)

(Asia T-651/13)

(2014/C 61/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Time Inc. (New York, New York, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja D. Cañadas Arcas)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 827/2013-2 20.9.2013 antaman ratkaisun

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, virastossa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki luokkiin 9, 16 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 264 223

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: YTMA:n 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan ja 7 artiklan 2 kohdan virheellinen soveltaminen.

Kanne 10.12.2013 — The Smiley Company v. SMHV (keksin muoto)

(Asia T-656/13)

(2014/C 61/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Smiley Company SPRL (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja A. Freitag)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 8.10.2013 asiassa R 997/2013-4 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kolmiulotteinen tavaramerkki, joka esittää keksin, johon sisältyvät hymyilevät kasvot, muotoa, luokkiin 29 ja 30 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 133 683

Tutkijan päätös: Hakemuksen osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 11.12.2013 — BH Stores v. SMHV — Alex Toys (ALEX)

(Asia T-657/13)

(2014/C 61/19)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BH Stores BV (Curaçao) (edustajat: asianajajat T. Dolde ja M. Hawkins)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Alex Toys LLC (Greenwich, Connecticut, Yhdysvallat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 16.9.2013 asiassa R 1950/2012-2 antaman päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "ALEX" luokkaan 16, 20 ja 28 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 6 540 173

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Saksassa numeroilla 1 049 274 ja 648 968 tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "ALEX" ja Saksassa numerolla 39 925 705 tavaramerkiksi rekisteröity sanan "ALEX" sisältävä kuviomerkki luokkaan 28 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: tavaramerkkiasetuksen 75 artiklan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Valitus, jonka BP on tehnyt 10.12.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-38/12, BP v. FRA, 30.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia T-658/13 P)

(2014/C 61/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: BP (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche)

Muu osapuoli: Euroopan unionin perusoikeusvirasto (FRA)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-38/12 30.9.2013 antaman tuomion

- tämän seurauksena kumoamaan 27.2.2012 päivätyn päätöksen jättää valittajan sopimus uusimatta ja päätöksen siirtää hänet toiselle osastolle; velvoittamaan vastapuolen maksamaan valittajan aineellisesta vahingosta korvausta 1 320 euroa kuukaudelta syyskuusta 2012 alkaen, mihin on lisättävä Euroopan keskuspankin ohjauskoron mukaan määräytyvät viivästyskorot korotettuina kahdella prosenttiyksiköllä, ja velvoittamaan vastapuolen maksamaan valittajan henkisestä kärsimyksestä korvausta kohtuuden mukaan arvioituna 50 000 euroa, ja
- velvoittamaan vastapuolen korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet ja valitusasteessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin.

1) Päätös jättää valittajan sopimus uusimatta

- Ensinnäkin valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on soveltanut virheellisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaan sisältyvää puolustautumisoikeuksien periaatetta ja oikeutta tulla kuulluksi sekä oikeutta tutustua asian kannalta merkityksellisiin tietoihin ja ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla.
- Toiseksi valittaja katsoo, että kieltäytyessään sallimasta toista kirjelmien vaihtoa ja asian kannalta merkityksellisen selvitysaineiston esittämistä istunnossa ja vastauksena vastapuolen huomautuksiin virkamiestuomioistuin on soveltanut virheellisesti valittajan puolustautumisoikeuksia, tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja evännyt valittajalta oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin.
- Kolmanneksi valittajan mielestä virkamiestuomioistuin on tehnyt ilmeisen virheen arvioidessaan ensimmäistä kanneperustetta, jossa vedottiin ilmeiseen virheeseen vastapuolen päätöksen arvioinnissa, ja ottanut tosiseikat ja selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla.
- Neljänneksi valittaja väittää, että vastatoimenpiteitä ja harkintavallan väärinkäyttöä koskevien kanneperusteiden arvioinnissa on tehty ilmeinen virhe, ja tosiseikat ja selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

2) Päätös siirtää valittaja toiselle osastolle

- Ensinnäkin valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin on arvioinut lainvastaisesti toista kanneperustetta, jonka mukaan työ sopimuksen olennaista seikkaa on muutettu sääntöjenvastaisesti ja yksipuolisesti eivätkä työtehtävät ja palkkaluokka vastaa toisiaan, ja että selvitysaineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

- Toiseksi valittaja katsoo virkamiestuomioistuimen tehneen oikeudellisen virheen arvioidessaan valittajan argumenttia, jossa tämä katsoo, ettei vastapuoli kuullut valittajaa ennen siirtopäätöksen tekemistä ja että puolustautumisoikeuksia on loukattu.
- 3) Valittaja vetoaa virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ja 88 artiklan virheelliseen soveltamiseen oikeudenkäyntikulujen osalta ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

Kanne 12.12.2013 — dm-drogerie markt v. SMHV — Diseños Mireia (D ja M)

(Asia T-662/13)

(2014/C 61/21)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Saksa)
(edustajat: asianajajat O. Bludovsky ja C. Mellein)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Diseños Mireia, SL (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 911/2012-1 11.9.2013 tekemän päätöksen ja julistamaan riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi
- toissijaisesti kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 911/2012-1 11.9.2013 tekemän päätöksen ja palauttamaan asian
- vaihtoehtoisesti kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 911/2012-1 11.9.2013 tekemän päätöksen

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kirjaimista D ja M koostuva kuviomerkki luokkaan 14 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva rekisteröintihakemus nro 9 737 917

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sana-merkkiä "dm" koskeva yhteisön tavaramerkkirekisteröinti nro 3 984 044 luokkaan 14 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 16.12.2013 — Zitro IP v. SMHV — Gamepoint (SPIN BINGO)

(Asia T-665/13)

(2014/C 61/22)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Zitro IP Sàrl. (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja A. Canela Giménez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Gamepoint BV (Haag, Alankomaat)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 14.10.2013 asiassa R 1388/2012-4 antaman päätöksen

— velvoittamaan vastaajan ja vastapuolena valituslautakunnassa olleen osapuolen, mikäli tämä osallistuu asian käsittelyyn, korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanan "SPIN BINGO" sisältävä värillinen kuviomerkki luokkiin 9, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva rekisteröintihakemus nro 9 545 658

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: sana-merkki "ZITRO SPIN BINGO" luokkiin 9, 28 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva rekisteröinti nro 9 058 868

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: väiteosaston päätöksen kumoaminen ja väitteen hylkääminen

Kanneperusteet: tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 18.12.2013 — Gugler France SA v. SMHV

(Asia T-674/13)

(2014/C 61/23)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gugler France SA (Besançon, Ranska) (edustaja: lakimies A. Grolée)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Alexander Gugler (Maxdorf, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa SMVH:n (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 16.10.2013 tekemän päätöksen asiassa R 356/2012-4

— kumoaa riitautetun tavaramerkin

— velvoittaa vastaajan ja tarvittaessa vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki GUGLER luokkiin 6, 17, 19, 22, 37, 39 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille — yhteisön tavaramerkki-rekisteröinti nro 3 324 902

Yhteisön tavaramerkin haltija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: tavaramerkkiasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohta, 53 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 8 artiklan 4 kohta

Mitättömyysosaston ratkaisu: Riitautetun yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistaminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysosaston päätöksen kumoaminen ja mitättömyyden julistamisvaatimuksen hylkääminen

Kanneperusteet: yhteisön tavaramerkkiasetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan c alakohta

Kanne 20.12.2013 — Brammer v. SMHV — Office Ernest T. Freylinger (EUROMARKER)

(Asia T-683/13)

(2014/C 61/24)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: Brammer GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja R. Kornfeld)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Office Ernest T. Freylinger SA (Strassen, Luxemburg)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

siltä osin kuin sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) vahvisti väiteosaston 4.7.2012 tekemän päätöksen myös siltä osin, että väite hyväksyttiin myös luokkiin 38 ja 42 kuuluvien palveluiden osalta,

— toteamaan, että sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on toiminut virheellisesti

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) 8.10.2013 asiassa R 1653/2012-1 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "EUROMARKER" luokkiin 38, 42 ja 45 kuuluville palveluille — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 852 849

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Office Ernest T. Freylinger SA

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: sanamerkki "EURIMARK" luokkiin 35, 41, 42 ja 45 kuuluville palveluille — yhteisön tavaramerkki nro 5 850 111

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 24.12.2013 — TUI Deutschland v. SMHV — Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)

(Asia T-706/13)

(2014/C 61/25)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: TUI Deutschland GmbH (Hannover, Saksa) (edustaja: asianajaja D. von Schulz)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Infinity Real Estate & Project Development GmbH (Rantum/Sylt, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 17.10.2013 valitusasiassa R 1476/2012-1 tekemän päätöksen
- hylkäämään kantajan yhteisön tavaramerkkihakemuksesta nro 7 212 889 tehdyn väitteen
- velvoittamaan vastaajana olevan viraston korvaamaan mitättömyyssastossa, valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "Sensimar" luokkiin 16, 25, 35 ja 44 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — yhteisön tavaramerkkihakemus nro 7 212 889

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Infinity Real Estate & Project Development GmbH

Tavaramerkki tai merkki, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kansalliset sanamerkit "SANSIBAR" luokkiin 16, 25, 35 ja 44 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan luettuna yhdessä sen 8 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkominen

Kanne 27.12.2013 — Steinbeck v. SMHV — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)

(Asia T-707/13)

(2014/C 61/26)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Steinbeck GmbH (Fulda, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Heinrich ja M. Fischer)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG (Frankenthal, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 17.10.2013 asiassa R 31/2013-1 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki "BE HAPPY" luokkiin 9, 11 ja 18 kuuluville tavaroille — yhteisön tavaramerkki nro 8 666 083

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan kanssa, mukaiset ehdottomat mitättömyysperusteet

Mitättömyyssastoston ratkaisu: mitättömyysvaatimuksen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 27.12.2013 — Steinbeck v. SMHV — Alfred Sternjakob (BE HAPPY)

(Asia T-709/13)

(2014/C 61/27)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Steinbeck GmbH (Fulda, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Heinrich ja M. Fischer)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG (Frankenthal, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 17.10.2013 asiassa R 32/2013-1 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavamerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki "BE HAPPY" luokkiin 16, 21, 28 ja 30 kuuluville tavaroille — yhteisön tavamerkki nro 5 310 057

Yhteisön tavamerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavamerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan kanssa, mukaiset ehdottomat mitättömyysperusteet

Mitättömyysosaston ratkaisu: mitättömyysvaatimuksen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 23.12.2013 — Bundesverband Deutsche Tafel v. SMHV — Tiertafel Deutschland (Tafel)

(Asia T-710/13)

(2014/C 61/28)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Koerl, E. Celenk ja S. Vollmer)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 17.10.2013 asiassa R 1074/2012-4 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavamerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki "Tafel" luokkiin 39 ja 45 kuuluville palveluille — yhteisön tavamerkki nro 8 985 541

Yhteisön tavamerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavamerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Tiertafel Deutschland e.V.

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan kanssa, mukaiset ehdottomat mitättömyysperusteet ja asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kantajan vilpallinen mieli

Mitättömyysosaston ratkaisu: mitättömyysvaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hyväksyminen ja tavamerkin julistaminen mitättömäksi

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkominen

Kanne 20.12.2013 — Monster Energy v. SMHV (REHABILITATE)

(Asia T-712/13)

(2014/C 61/29)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja P. Brownlow)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 609/2013-1 17.10.2013 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "REHABILITATE" luokkiin 5, 30 ja 32 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkiksi rekisteröimistä koskeva hakemus nro 10 834 802

Tutkijan päätös: hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Kanne 30.12.2013 — 9Flats v. SMHV — Tibesoca (9flats.com)

(Asia T-713/13)

(2014/C 61/30)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: 9Flats GmbH (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Stoffregen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Tibesoca, SL (Valencia, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— Kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 25.10.2013 asiassa R 1671/2012-2 tekemän päätöksen

— kumoamaan SMHV:n väiteosaston 13.7.2012 väitemenettelyssä No B 1 898 686 tekemän päätöksen

— hylkäämään väitteen tavaramerkin 9flats.com rekisteröinnistä — tavaramerkkihakemus nro 9 832 635

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki 9flats.com luokkiin 36, 38, 39 ja 43 kuuluvia palveluja varten — tavaramerkkihakemus nro 9 832 635

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Tibesoca, SL

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen kuviomerkki, joka sisältää luvun ja sanat "40 flats apartments" luokkaan 43 kuuluvia palveluja varten; espanjalainen kuviomerkki, joka sisältää luvun ja sanat "11 flats apartments" luokkaan 43 kuuluvia palveluja varten ja espanjalainen kuviomerkki, joka sisältää luvun ja sanan "50 flats" luokkaan 43 kuuluvia palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston ratkaisun osittainen kumoaminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen

Kanne 23.12.2013 — Gold Crest v. SMHV (MIGHTY BRIGHT)

(Asia T-714/13)

(2014/C 61/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Gold Crest LLC (Santa Barbara, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat P. Rath ja W. Festl-Wietek)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 2038/2012-2 8.10.2013 tekemän päätöksen
- toteamaan, että rekisteröitäväksi haettu tavaramerkki voidaan rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki ”MIGHTY BRIGHT” luokkaan 11 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkiksi rekisteröimistä koskeva hakemus nro 10 853 141

Tutkijan päätös: hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan sekä 65 artiklan 2 kohdan rikkominen.

Kanne 6.1.2014 — Banco Mare Nostrum v. komissio

(Asia T-16/14)

(2014/C 61/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Banco Mare Nostrum SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo ja A. Biondi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomana
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etu yhtymien

(ETEY) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille

- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 6.1.2014 — Aguas de Valencia v. komissio

(Asia T-18/14)

(2014/C 61/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Aguas de Valencia, SA (Valencia, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomana
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etu yhtymien (EET) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitetyjä tukia takaisin perittäviksi

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 8.1.2014 — NetMed v. SMHV — Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik (SANDTER 1953)

(Asia T-21/14)

(2014/C 61/34)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: NetMed Sàrl (Wasserbillig, Luxemburg) (edustaja: asianajaja S. Schafhaus)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH (Baden-Baden, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 24.10.2013 asiassa R 1846/2012-1 tekemän päätöksen
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valitus- ja väittemenettelyssä syntyneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "SANDTER 1953" luokkiin 3, 5 ja 10 kuuluvia tavaroita varten — tavaramerkkihakemus nro 9 448 887

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH

Tavaramerkki tai merkki, johon väittemenettelyssä on vedottu: Saksalainen sanamerkki "Sander" luokkiin 5, 10 ja 25 kuuluvia tavaroita varten; kansainvälinen kuviomerkki, joka on suojattu Benelux-maissa, Itävallassa ja Ranskassa ja joka sisältää sanan "SANDER", luokkiin 5, 10 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 7.1.2014 — NCG Banco v. komissio

(Asia T-24/14)

(2014/C 61/35)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: NCG Banco, SA (La Coruña, Espanja) (edustajat: asianajajat: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että sellaisten toimien kokonaisuutta, jotka sen mukaan muodostavat Espanjan ns. tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomana
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuhytymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään väitettyjä tukia takaisin perittäviksi

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 4 artiklan siltä osin kuin siinä lausutaan sijoittajien ja muiden yksiköiden välillä tehtyjen yksityisoikeudellisten sopimusten laillisuudesta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-700/13, Bankia vastaan komissio.

Kanne 9.1.2014 — Espanja v. komissio

(Asia T-25/14)

(2014/C 61/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: abogado del Estado M. García-Valdecasas Dorrego)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 391/2013 17 artiklan noudattamisesta maksuvyöhykkeiden yksikköhinnoissa vuonna 2014 29.10.2013 annetun komission päätöksen siltä osin kuin siinä vahvistetaan Espanjaa koskevat yksikköhinnat 71,69 euroa (Manner-Espanja) ja 58,36 euroa (Kanariansaaret) ja
- velvoittamaan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä oleva kanne koskee täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 391/2013 17 artiklan noudattamisesta maksuvyöhykkeiden yksikköhinnoissa vuonna 2014 29.10.2013 annettua komission päätöstä siltä osin kuin siinä vahvistetaan Espanjaa koskevat yksikköhinnat 71,69 euroa (Manner-Espanja) ja 58,36 euroa (Kanariansaaret).

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) 16.12.2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1191/2010 2 artiklan 1 kohtaa ja lennonvarmistuspalvelujen yhteisestä maksujärjestelmästä 6.12.2006 annetun ase-

tuksen (EY) N:o 1794/2006 11 a artiklaa on sen mukaan sovellettu virheellisesti, koska kyseisissä artikloissa säädetään, ettei palvelujen tarjoajien tarvitse vastata ensimmäisellä viiteajanjaksolla 2012–2014 poikkeuksista, jotka eivät ylitä +/- 2 prosenttia ennakoidusta liikenteestä sellaisten jäsenvaltioiden tapauksessa, joissa on 8.7.2010 mennessä saatettu voimaan kansallisia säännöksiä yksikköhinnan alentamisesta unionin tavoitteita enemmän.

- 2) Normihierarkian periaatetta on kantajan mukaan loukattu, sillä päätöksellä ei voida muuttaa unionin asetusta tai päättää, että riskinjako ”sovelletaan jo”, kun ero on 0 prosenttia eikä 2 prosenttia, vaikka kyseisen asetuksen soveltamisasetuksessa ei säädetä tästä nimenomaisesti.
- 3) Säädettyä menettelyä ei ole noudatettu, sillä kun hinnoittelujärjestelmää varten otettiin käyttöön uusi riskinjakoperuste, ei noudatettu yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisen puitteista 10.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 549/2004 5 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä, johon lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisesta yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa 10.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 550/2004 15 artiklan 4 kohdassa viitataan. Kantajan mukaan kyseisissä artikloissa edellytetään, että komissio ryhtyy täytäntöönpanotoimiin hinnoittelujärjestelmän laatimiseksi yhtenäisen ilmatilan komitean avustuksella siten, että sovelletaan yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan mukaista menettelyä.

Toissijaisesti kantaja vetoaa myös toimien perustelemista koskevan velvollisuuden laiminlyöntiin ja asetuksen (EY) N:o 550/2004 16 artiklan noudattamatta jättämiseen sillä perusteella, ettei yhtenäisen ilmatilan komiteaa kuultu etukäteen siitä, oliko Espanjan kanta hinnoitteluperiaatteiden ja sääntöjen mukainen.

Kanne 7.1.2014 — Taetel v. komissio

(Asia T-29/14)

(2014/C 61/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Taetel, SL (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero ja G. Canalejo Lasarte)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen SEUT 263 artiklan nojalla, koska siinä todetaan valtioneuvoston ja määrätään, että se on perittävä takaisin sijoittajilta,
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 1, 2 ja 4.1 artiklan siltä osin kuin niissä mainitaan sijoittajat tuensaajina, joiden on maksettava väitetty tuki takaisin,
- toissijaisesti jättämään soveltamatta 4.1 artiklassa in fine sijoittajille annettu tuen takaisin perimistä koskeva määräys siltä osin kuin siinä rikotaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, koska takaisin perimistä ei voida määrätä menettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaisemispäivää aikaisemmasta päivästä alkaen,
- toissijaisesti kumoaa päätöksen 2 artiklan ja toteaa, että menetelmä, jonka avulla sijoittajien takaisin maksettava väitetty etu määriteltiin, on lainvastainen,
- toteaa mitättömäksi tai toissijaisesti kumoaa osittain päätöksen 4.1 artiklan, joka koskee kieltoa ”vyöryttää takaisinmaksamista toisille henkilöille”, koska kyseessä on sellaisia sopimuslausekkeita koskeva kielto tai niiden oletettu mitättömyys, jotka koskevat takaisin maksamista ja joihin vedotaan kolmansia vastaan sellaisten summien osalta, jotka sijoittajien on maksettava takaisin Espanjan valtiolle, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa riitautettu päätös on sama kuin asioissa T-700/13, Bankia vastaan komissio, T-719/13, Lico Leasing ja Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión vastaan komissio, ja T-3/14, Anudal Industrial vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin ne, joihin kyseisissä asioissa on jo vedottu.

Kantaja väittää muun muassa, että riidanalaisessa päätöksessä rikotaan SEUT 107 artiklaa, koska siinä katsotaan, että kyseessä oleva verotusjärjestelmä, jota sovelletaan tiettyihin ns. tax lease-sopimuksiin uusien laivojen ostamista varten, on kokonaisuudessaan valtioneuvoston.

Kantajan mukaan veropäätöksellä rikotaan SEUT 107 artiklaa myös, koska siinä katsotaan, että toimenpiteet, joista kyseinen verotusjärjestelmä muodostuu, ovat ”uusia” valtioneuvoston.

Toissijaisesti kantaja väittää, että oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu ja että SEUT 107, SEUT 108 ja SEUT 206 artiklaa on rikottu, koska edunsaajat on yksilöity virheellisesti ja takaisin perittävät summat on määriteltä virheellisesti, ja että SEUT 108 artiklan 3 kohtaa, asetuksen N:o 659/1999 19 artiklaa, Euroopan unionin perustamis-sopimuksen 3 artiklan 6 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklaa on rikottu, koska päätöksen 4.1 artiklassa säädetään, että sopimuslausekkeet, joiden nojalla sijoit-

tajat voivat vaatia kolmansilta summia, jotka ne ovat joutuneet maksamaan takaisin Espanjan valtiolle, ovat mitättömiä.

Kanne 7.1.2014 — Banco Popular Español v. komissio

(Asia T-31/14)

(2014/C 61/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Banco Popular Español, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiruga Teijero ja G. Canalejo Lasarte)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen SEUT 263 artiklan nojalla, koska siinä todetaan valtioneuvoston ja määrätään, että se on perittävä takaisin sijoittajilta,
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 1, 2 ja 4.1 artiklan siltä osin kuin niissä mainitaan sijoittajat tuensaajina, joiden on maksettava väitetty tuki takaisin,
- toissijaisesti jättämään soveltamatta 4.1 artiklassa in fine sijoittajille annettu tuen takaisin perimistä koskeva määräys siltä osin kuin siinä rikotaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, koska takaisin perimistä ei voida määrätä menettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaisemispäivää aikaisemmasta päivästä alkaen,
- toissijaisesti kumoaa päätöksen 2 artiklan ja toteaa, että menetelmä, jonka avulla sijoittajien takaisin maksettava väitetty etu määriteltiin, on lainvastainen,
- toteaa mitättömäksi tai toissijaisesti kumoaa osittain päätöksen 4.1 artiklan, joka koskee kieltoa ”vyöryttää takaisinmaksamista toisille henkilöille”, koska kyseessä on sellaisia sopimuslausekkeita koskeva kielto tai niiden oletettu mitättömyys, jotka koskevat takaisin maksamista ja joihin vedotaan kolmansia vastaan sellaisten summien osalta, jotka sijoittajien on maksettava takaisin Espanjan valtiolle, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa riitautettu päätös on sama kuin asiassa T-29/14, Taetel vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin kyseisessä asiassa on jo vedottu.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 9.1.2014 — ZZ ja ZZ v. tilintarkastustuomioistuin

(Asia F-2/14)

(2014/C 61/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ZZ ja ZZ (edustajat: asianajajat D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan tilintarkastustuomioistuin

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Tilintarkastustuomioistuimen sen päätöksen kumoaminen, jolla jätettiin toteuttamatta jatkotoimenpiteitä kantajien kahdesta työtoveristaan esittämästä kantelusta, joka koskee heidän yhdessä esittämiään herjauksia, ja jossa katsottiin, ettei toimenpiteitä, joihin kantajien mukaan oli ryhdyttävä tilintarkastustuomioistuimen avustamisvelvollisuuden nojalla, ollut aiheellista toteuttaa.

Vaatimukset

- tilintarkastustuomioistuimen 13.12.2012 tekemä päätös, jolla saatettiin päätökseen ilman jatkotoimenpiteitä kantajien 24 artiklan nojalla kahta työtoveriaan vastaan esittämän vaatimuksen käsittely, on kumottava
- tilintarkastustuomioistuin on veloitettava maksamaan kantajille korvauksena heille aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä yhden euron suuruinen ennakkomaksu korvaussummasta, jonka suuruudeksi on arvioitu 100 000 euroa

— tilintarkastustuomioistuin on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 13.1.2014 — ZZ v. parlamentti

(Asia F-4/14)

(2014/C 61/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: A. Salerno ja B. Cortese)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajan irtisanomista koeajan päätteeksi koskevan päätöksen kumoaminen.

Vaatimukset

- Kantajan irtisanomista koskeva 26.2.2013 tehty päätös on kumottava
- määräksi, joka Euroopan parlamentin on maksettava kantajalle, mikäli hänen takaisinottamiselleen olisi ylitsepääsemättömiä oikeudellisia esteitä, on vahvistettava 35 000 euroa viivästyskorkeineen
- parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä*, ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI